

Sygn. akt II AKa 459/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Izabela Szumniak (sprawozdawca)

Sędziowie: SA Dorota Radlińska

SA Katarzyna Capałowska

Protokolant: Klaudia Kulbicka

przy udziale prokuratora Marka Deczkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2023 roku sprawy:

D. K. (1), syna K. i S. z domu L., urodzonego (...) w W., oskarżonego o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie

z dnia 3 września 2021 r. sygn. akt V K 183/20

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok ;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za instancję odwoławczą, w tym kwotę 3400 zł. (trzy tysiące czterysta złotych) tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 459/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa- Praga w Warszawie z dnia 3 września 2021 r., sygnatura akt V K 183/20

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Sąd Apelacyjny nie przeprowadzał postępowania dowodowego

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
	-----	-----

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</u>	

<u>niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu.
	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzuty apelacji obrońcy	
	<p>I. obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów, z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy, przyjmując, że z uwagi na sposób rozłączenia ciągnika z naczepą oskarżony K. musiał zdawać sobie sprawę, że dokonywana jest kradzież, w sytuacji gdy nie jest on kierowcą zawodowym i nie ma doświadczenia w obsłudze tego typu pojazdów;</p> <p>II. obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 410 k.p.k. poprzez zaniechanie oparcia wyroku na całokształcie okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, a w szczególności nieuwzględnieniu dowodu z zeznań świadka R. M., który kilkakrotnie pytany zarówno przez Sąd jak i obrońcę, wyraźnie zeznał, że nie wie czy oskarżony D. K. zdawał sobie sprawę z tego w czym bierze udział;</p> <p>III. błąd w ustaleniach faktycznych, poprzez przyjęcie, że osk. D. K.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># wszystkie zarzuty niezasadne</p>

	<p>doskonale zdawał sobie sprawę z tego w czym bierze udział;</p> <p>IV. rażąco wysoka niewspółmierność środka karnego w postaci wymierzenia kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, w sytuacji gdy oskarżony nie zdawał sobie sprawy w czym bierze udział.</p>	
<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Zarzuty nie są zasadne i nie zasługują na uwzględnienie. Uzasadnienie złożonego środka odwoławczego nie zawiera żadnej logicznej argumentacji uzasadniającej twierdzenie, że dokonana przez Sąd meriti ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego była błędna i nastąpiła z obrazą art. 7 k.p.k. Obrona nie wskazała na żadne konkretne błędy faktyczne lub logiczne w rozumowaniu sądu czy niezgodność dokonanej oceny z wiedzą i doświadczeniem życiowym, odwołując się wyłącznie do lansowanej tezy o braku świadomości oskarżonego co do uczestnictwa w dokonaniu przestępstw kradzieży. Ocena dowodów, w tym w szczególności dowodu z zeznań świadka R. M. (2) dokonana przez sąd była zdaniem sądu odwoławczego prawidłowa gdyż stanowiła wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i niekorzyść oskarżonego, była zgodna ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Wybiórczo cytując, wyrwaną z całokształtu depozycji R. M. (2) jego wypowiedź, że nie wie czy oskarżony K. zdawał sobie sprawę</p>		

w czym bierze udział pomija obrońca szereg okoliczności, które wziął pod uwagę i ocenił Sąd meriti ustalając przebieg stanu faktycznego, co do obu przypisanych D. K. (1) czynów. W pierwszym rzędzie podkreślenia wymaga, że R. M. (2) konsekwentnie, najpierw co do czynu z 2015 roku, a potem po jego ujawnieniu również co do czynu z 2013 r. wskazywał na udział w kradzieży oskarżonego K. i szczegółowo opisał na czym polegało dokonanie zaboru, oraz w jakich okolicznościach się odbywało. Sekwencja zdarzeń i technika wypięcia naczepy związana z koniecznością odspojenia jej od ciągnika nie pozostawia wątpliwości, że zdarzenie tego rodzaju nosiło wszelkie znamiona zaboru, a oskarżony miał w tym zdarzeniu swój udział. Nie ma przy tym żadnych podstaw aby twierdzić, że dla ustalenia, iż dokonywana jest kradzież oskarżony musiałby dysponować wiadomościami specjalnymi na poziomie zawodowego kierowcy.

Świadek M. zeznał również, że pieniędzmi uzyskanymi z drugiej kradzieży podzielił się ze współsprawcami czyli T. S. i D. K. (1). Sugerowanie przez obronę, iż pieniądze przekazane oskarżonemu K. nie zostały mu przekazane w ramach podziału łupów lecz jako zwrot długu nie znajduje potwierdzenia w depozycjach R. M..

Wbrew twierdzeniom obrońcy nie doszło w przedmiotowej sprawie do naruszenia art. 410 k.p.k. Sąd Okręgowy uwzględnił przy wyrokowaniu wszystkie okoliczności, zarówno korzystne jak i niekorzystne dla oskarżonego, które ujawnione zostały w toku rozprawy głównej. Dokonał

prawidłowej oceny wszystkich dowodów, w tym również depozycji R. M. (2). Oceniając ten dowód czynił to w odniesieniu także do innych ujawnionych dowodów, w tym nagrań z monitoringu czy zeznań T. S.. Oczywistym jest przy tym, iż świadek M. nie jest osobą właściwą do oceny stanu świadomości oskarżonego K. w czasie przypisanych mu wyrokiem czynów. Takiej oceny, w sposób prawidłowy i bazując na wszystkich zebranych w sprawie dowodach dokonał Sąd meriti, a swoje stanowisko prawidłowo uzasadnił. Tę argumentację Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za własną.

Zarzut wymierzenia oskarżonemu D. K. (1) rażąco niewspółmiernie surowej kary jest chybiony i nie zasługuje na uwzględnienie. Jednocześnie obrońca nie wskazuje bliżej czy kwestionuje również wymiar jednostkowych czy tylko łącznej kary pozbawienia wolności.

Niewspółmierność o jakiej mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k. zachodzić może tylko wówczas gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary można było przyjąć, że zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji, a karą jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo. Chodzi bowiem nie o zwykłą nieproporcjonalność orzeczonej kary, ale o dysproporcję rażącą. O taką karę, której nie da się akceptować z powodu różnicy pomiędzy nią a karą sprawiedliwą, różnicy o

randze zasadniczej. Tymczasem oskarżonemu wymierzone zostały za popełnione przestępstwa kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, w sytuacji gdy zaostrażający odpowiedzialność karną art. 294 k.k. sytuuje górną granicę zagrożenia na 10 lat pozbawienia wolności. W tym stanie rzeczy orzeczone w dolnej granicy ustawowego zagrożenia kary nie mogą być uznane za rażąco, niewspółmiernie surowe, bo pozostają adekwatne do stopnia winy oraz społecznej szkodliwości czynów oraz odpowiadają dyrektywom z art. 53 k.k. Sąd Okręgowy wyczerpująco w pisemnym uzasadnieniu przedstawił argumentację przemawiającą za wymierzeniem kar jednostkowych i kary łącznej w takich a nie innych wysokościach. Argumentacja Sądu meriti w pełni przekonuje, że wymierzone kary są właściwe i nie noszą cech niewspółmiernej surowości.

Wniosek

1. o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów;
2. o wymierzenie kary niższego rzędu;
3. o uchylene wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania

zasadny
częściowo zasadny
niezasadne

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.

Wobec braku potwierdzenia zarzutów apelacji wnioski apelacji są niezasadne.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).</p>	

<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.</p>	
-----	-----
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p><u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u></p>	
<p>1</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p><u>Całość rozstrzygnięcia sądu I instancji</u></p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.</p>	
<p>Podniesione w apelacjach zarzuty nie zostały potwierdzone w postępowaniu apelacyjnym, a nadto sąd odwoławczy nie stwierdził także okoliczności prowadzących do zmiany bądź uchylenia zaskarżonego orzeczenia poza granicami środków odwoławczych.</p>	
<p><u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u></p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
-----	-----
<p>Zwięźle o powodach zmiany.</p>	
-----	-----

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>		
	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięzłe o powodach uchylenia.		

	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia.		

	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		

4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		

5.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----

Zwięźle o powodach uchylenia.		
-----	-----	
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
-----	-----	
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku</u>		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
	II	<i>zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za instancję odwoławczą, w tym kwotę 3400 zł. (trzy tysiące czterysta złotych) tytułem opłaty, nie znajdując podstaw do odstąpienia od obciążenia oskarżonego kosztami.</i>

7. PODPIS		
Izabela Szumniak Dorota Radlińska Katarzyna Capałowska		

<u>1.3</u> <u>Granice</u> <u>zaskarżenia</u>			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość rozstrzygnięcia		
<u>1.3.1</u> <u>Kierunek i zakres</u> <u>zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2</u> <u>Podniesione</u> <u>zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana